

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.964 van 26 juni 2001
in de zaak A. 88.344/XII-2348.**

In zake : 1. de NV VAN RYMENANT,
2. de NV ONDERNEMINGEN MAURICE DELENS,
samen vormend de tijdelijke vereniging
"NV VAN RYMENANT-ONDERNEMINGEN M. DELENS NV",
die woonplaats kiezen bij
advocaat L. VAN HOUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Sint-Michielskaai 7

tegen :

het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest,
dat woonplaats kiest bij
advocaat E. GILLET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brand Whitlocklaan 30.

tussenkomen de partijen :

1. de NV Aannemingsmaatschappij C.F.E.,
2. de NV BAGECI,
samen een tijdelijke vereniging vormend,
die woonplaats kiezen bij
advocaat P. LAMBERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
NV VAN RYMENANT en de NV ONDERNEMINGEN MAURICE DELENS,
samen vormend de tijdelijke vereniging "NV VAN RYMENANT
- ONDERNEMINGEN M. DELENS NV" op 12 januari 2001 hebben
ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "het
besluit van 9 december 1999 van de Regering van het
BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST (Ministerie van het
Brussels Hoofdstedelijke Gewest-Bestuur Uitrusting en
Vervoer, Dienst Waterbeheer) waarbij besloten wordt 'de
opdracht geregeld door het bijzonder bestek nr. DIR.
EAU/99.016, betreffende de aanleg van het spaarbekken

onder het Flageyplein (gemeente Elsene) te gunnen aan de tijdelijke vereniging Bageci-Compagnie d'entreprise CFE'" en van het "impliciete besluit waarbij besloten wordt voornoemde opdracht niet te gunnen aan verzoekende partijen";

Gelet op het arrest nr. 84.379 van 23 december 1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit van 9 december 1999 wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 14 februari 2001;

Gelet op de beschikking van 21 februari 2000 die de tussenkomst van de NV CFE en de NV BAGECI toelaat;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van de verwerende partij;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 19 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 maart 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter
D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
L. VAN HOUT, die verschijnt voor de verzoekende
partijen, van advocaat P. LAMBRECHT, die verschijnt voor
de verwerende partij, en van advocaat N. WEINSTOCK, die
verschijnt voor de tussenkomenende partijen;

Gehoord het andersluidend advies van eerste
auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de vernietiging een speci-
fieke vorm van rechtsherstel is die er in bestaat de
bestreden beslissing met terugwerkende kracht uit het
rechtsverkeer te doen verdwijnen, dusdanig dat de
rechtsonderhorigen in de juridische situatie worden
gebracht alsof de vernietigde beslissing nooit is
tussengekomen; dat, om toereikend te zijn, het belang
van een verzoekende partij voldoende rechtstreeks met
dit rechtsherstel verband moet houden;

Overwegende dat, betrokken op een
administratieve rechtshandeling die een verzoekende
partij afhoudt van een door haar nagestreefd voordeel,
die specifieke vorm van rechtsherstel er natuurlijker-
wijze toe strekt de mogelijkheid te herwinnen om het
voordeel alsnog te genieten; dat aldus, in principe, de
natuurlijke finaliteit van een beroep tot nietig-
verklaring van de beslissing om een overheidsopdracht
aan een derde toe te wijzen er in bestaat de weg te
helpen vrijmaken opdat de opdracht aan de verzoekende
partij kan worden toegewezen; dat het in verband met dit

herstel in de toestand van vóór de vernietigde beslissing is dat inzake overheidsopdrachten de verzoekende partijen vaak van een "herstel in natura" gewagen;

Overwegende dat het enkele feit dat het voormelde natuurlijke doel onbereikbaar is geworden, niet noodzakelijk tot gevolg moet hebben dat een verzoekende partij elk rechtstreeks belang bij de vordering tot nietigverklaring verliest; dat evenwel dit geval geenszins mag worden gelijkgesteld met dat waarin het natuurlijke doel wél nog bereikbaar is, maar waarin de verzoekende partij daaraan verzaakt; dat juist dit laatste geval zich hier voordoet;

Overwegende dat te dezen immers de verzoekende partijen voorafgaand aan de voorliggende vordering, bij de Raad van State een verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging hebben ingediend dat heeft geleid tot het voornoemde schorsingsarrest nr. 84.379; dat in dat verzoekschrift de verzoekende partijen het beroep op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigden door aan te voeren dat zij in de eerste plaats een herstel in natura nastreefden en dat zulks in hoofdzaak kon worden bereikt door de totstandkoming van de overeenkomst betreffende de opdracht te beletten; dat zo zij weliswaar niet konden voorkomen dat de overeenkomst tot stand kwam, zij dan toch de uitvoering van de opdracht konden beletten en van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel een beschikking in kort geding blijken te hebben verkregen waarbij het bevel tot het aanvangen der werken werd geschorst; dat ter terechtzitting van 20 maart 2001 de verzoekende partijen bij monde van hun raadsman evenwel zonder veel toelichting verklaren niet meer te geloven in de wil van de verwerende partij om de opdracht nog ooit aan hen toe te wijzen en nog

uitsluitend geïnteresseerd te zijn in het verkrijgen van schadevergoeding; dat zij om die reden afstand blijken te hebben gedaan van de voordelen van de voormelde beschikking in kort geding;

Overwegende dat aldus het belang van de verzoekende partijen heden kennelijk niets meer te maken heeft met het doen verdwijnen van het obstakel om zelf de opdracht te kunnen krijgen, maar nog alleen schuilt in het onwettig horen verklaren van de toewijzing van de opdracht aan een derde en het vergemakkelijken daardoor van een vordering tot schadevergoeding voor de burgerlijke rechter; dat dit belang in de concrete omstandigheden van de zaak, waarin het normale doel van het beroep immers haalbaar is gebleven, te onrechtstreeks is; dat die conclusie des te meer geldt gelet op het feit dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet alleen de nietigverklaring vragen van de toewijzing van de opdracht aan de concurrent, maar ook van de impliciete weigering om hun de opdracht toe te kennen, en dit op grond van de miskenning van de rechtsplicht dat voordeel te geven aan hen als degenen met de laagste regelmatige offerte; dat zij hiermee objectief als rechtsherstel nastreven dat de initieel onrechtmatig geweigerde opdracht hun moet worden verleend; dat dit haaks staat op hun gewijzigde houding met betrekking tot het belang; dat hun aldus het rechtens vereiste belang dient te worden ontzegd;

Overwegende dat de vordering in haar geheel niet langer ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De bij arrest nr. 84.379 bevolen schorsing wordt opgeheven.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op achtentwintigduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig juni 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.